Dosarul nr. 4-297/2025
4-25161291-4-18112025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

11 februarie 2026 mun. Strășeni
Judecătoria Strășeni, sediul central
În componența:
Președintelui de ședință, judecător Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu, Corina Botnari

examinând în ședință publică materialul contravențional în privința lui **Colesnic Mariana a. n. *****, IDNP ***** născut și domiciliat r-l ***** s. *****str. ***** *****, în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional,-

a constatat :

La 17 noiembrie 2024 în adresa Judecătoriei Strășeni, sediul central a parvenit conform prevederilor art. 395 Cod contravențional, pentru examinare conform competenței, cauza contravențională pornită de Inspectoratul de Poliție Strășeni, în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție, în privința cet. Colesnic Mariana, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI 06 316741 din 13 noiembrie 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Strășeni-Rău Ecaterina, prin care i-a fost incriminată ultimei săvârșirea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional, pentru faptul că în perioada 2024-2025 a comis mai multe acte samovolnice, prin îndreptarea apei de canalizare în beci, care este sub o construcție, a aruncat diferite deșeuri în gospodăria cet. Dansina Emilia.

În ședința de judecată agentul constatator Rău Ecaterina, precum și persoana în privința căreia a fost pornită procedura contravențională nu s-au prezentat, procedura citării legale fiind respectată.

Astfel, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa agentului constatator și a persoanei în privința căreia a fost pornită procedura.

Victima Dansin Emilia fiind audiată în cadrul ședinței de judecată, a comunicat instanței că în 2024 s-au început distrugerea bunurilor sale, a fost scoasă ușa. Cu apele s-a întâmplat în luna martie 2025. Gospodăria ei și a doamnei Colesnic sunt megieș. Construcția ei este construită din ***** Mariana și-a construit casa în ********** pe teritoriul ei, în grădina sa. În 2026 înainte de a construi vremeanca, ea a procurat acest teren, a fost impusă de primărie să-l procure. Acesta a fost pământul lui de la început, acum nu deține drept de proprietate dar construcția a rămas, ea trăiește în ea în timpul de față, casa a fost distrusă de Mariana și ea trăiește în vremeanca construită din **********. Prima dată a dat drumul la apă în ogradă, asta a fost în luna martie. Țeava e din partea lor, apa a venit de la ei dar nu știe de unde, a venit o apă foarte puternică, gardul lor e pus până la terasa sa, țeava e pusă de la dânșii, a curs apa la ea în ogradă, apă e foarte multă. De unde a început apa să curgă, e terenul lor dar a venit pe terenul ei, aici este gard pus. Nu plouă, e apă din canalizare, a curs 2 săptămâni continuu apa, a început să curgă deja în drum, era miros de canalizare. A chemat poliția, a arătat, l-au audiat, au făcut act și au zis să cheme poliția de sector. Poliția de sector a fost chemată dar nu a venit niciodată. După ce s-a terminat apa în ogradă, a venit apa în beci. Cu apa din ogradă, i-a zis băiatului, a săpat, a găsit de unde vine și a oprit-o. Apa era de la ei de sub pământ, a găsit țevile și a astupat

de la ei din ogradă. Țeava venea de la ea din canalizare. Când a săpat în ogradă ei au găsit altă țeavă, prin ea venea apă, ei au astupat-o. Acum apa nu mai vine în ogradă dar vine la ea în beci. Când s-a dus în martie în beci, totul era în apă, curgea apa din dosul saraiului. Mariana a scos betonul în dos, a săpat un metru, a destupat răsuflătoarea pe care intră aerul în beci, ei știu cum e la ea, Tolea e feciorul ei și el i-a construit vremeanca în **********Anatolii e fiul ei și soțul lui Mariana. Apa nu poate să vină de la ea pentru că nu izvorăște, ei au săpat și au dat drumul la apă de la ei. Din canalizare ei au oprit apa dar au dat drumul din beci și izvora la ea în beci. Mirosea a canalizare. Apa s-a scurs, ea a scos tot nămolul, a pus nisip. Nu a depistat de unde vine apa pentru că nu se poate duce și nu vede dar vine de la dânsa, apa care venea în ogradă, ea a dat drumul pe după casă. Nu are cine alt cineva în afară de Mariana, fiul ei este în ***** acasă era Mariana. Are o fată măritată, e în *****dar a doilea învață, are ***** ani, nu putea fata să dea drumul la apă la ea în beci. Nu știe precis cine a dat drumul la apă dar apa a venit de după casă, de la dânșii. A doua oară, după ce a pus nisip, s-a dus în beci și era ud, i-a aruncat și fecalii de câni în beci, a fotografiat totul. S-a început din octombrie-martie până pe 25 noiembrie, are fotografii făcute și din noiembrie 2025. Acum nu crede să fie apă, a înghețat.

Avocatul Moloșag Natalia, acționînd în interesele presupusei victime a mai adăugat că începând cu luna martie 2025 au fost depuse mai multe solicitări la 112, poliția venea, făcea poze și nimic mai mult. În luna mai a fost depusă plângere de doamna Danșina, a fost prima încheiere de refuz, în urma hotărârii judecătorului Grosu poliția a examinat acest material și a emis acest proces verbal. Colesnic Mariana într-adevăr a comis aceste fapte ilegale, d. Danșina este victima acestor acțiuni, ei roagă ca instanța să recunoască vinovăția și să mențină acest proces-verbal contravențional prin care persoana care comite fapte ilegale urmează a fi trasă la răspundere contravențională conform legii, doamna Danșina urmează să primească acea satisfacție legală pentru încălcările comise față de dumneaei.

Avocatul Dumitru Barbăscumpă, acționînd în interesele persoanei în privința căruia a fost pornit procesul contravențional, prin concluziile scrise anexate la materialele cauzei, a pledat pentru încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptului contravenției. Pornind de la prevederile legale expuse supra și reieșind din conținutul exhaustiv al procesului-verbal cu privire la contravenție, consideră că în acest caz agentul constatator nu și-a îndeplinit obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege, respectiv cazul a fost examinat superficial și nu există un probatoriu cert care să demonstreze vinovăția Marianei Colesnic. Agentul constatator nu și-a executat obligația de a motiva soluția emisă și a argumenta adoptarea ei. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, a fost încălcat, or dreptul în cauze include nu doar posibilitatea de a aduce argumente, dar de asemenea - o obligație corespunzătoarte a autorității publice de a arăta motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse, ceea ce nu a fost îndeplinit în cazul de referință.

Astfel, conform procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. 7655 7581 7742 7226 din 13.11.2025, contravenienta este învinuită de faptul că (pct. 6 – Fapta contravențională): „...în perioada anilor 2024–2025 a comis mai multe acte samavolnice prin îndreptarea apei din canalizare în beciul care este sub o construcție, a aruncat diferite deșeuri în gospodăria cet. Danșina Emilia”.

Or, procesul-verbal cu privire la contravenție este actul de bază prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, iar agentul constatator urma să explice în detaliu, în conținutul acestuia, probatoriul pe care s-a bazat la stabilirea vinovăției contravenientei.

Cu toate acestea, menționează reprezentantul, în cuprinsul materialelor contravenționale

nu regăsim nicio probă în acest sens. Nu există nicio probă care să confirme că Mariana Colesnic a comis acțiuni premeditate pentru a îndrepta apa din canalizare în beciul Emiliei Danșina și nici că ar fi aruncat deșeuri în gospodăria părții vătămate. Aceste fapte nu pot fi dovedite exclusiv prin declarațiile Emiliei Danșina, cu atât mai mult cu cât părțile se află de mai mulți ani într-un conflict permanent. Danșina Emilia nu ratează nicio ocazie pentru a crea probleme Marianei Colesnic și soțului acesteia, Anatolie Colesnic.

Mai mult, chiar în plângerea depusă la Inspectoratul de Poliție Strășeni, Danșina Emilia recunoaște existența relațiilor ostile cu soții Colesnic și faptul că pe rolul Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, se află un proces civil intentat de aceasta împotriva Marianei și lui Anatolie Colesnic privind repararea unui presupus prejudiciu material (fișa dosarului se anexează).

În aceste condiții, agentul constatator, contrar principiilor stabilite de jurisprudența CEDO privind formularea actelor de învinuire și prevederilor art. 440 alin. (1) coroborat cu art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravențional, nu a asigurat prezentarea probelor pertinente și utile care să demonstreze, dincolo de orice dubiu rezonabil, că fapta imputată Marianei Colesnic a avut loc și că aceasta a comis faptele descrise în procesul-verbal.

Articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului consacră dreptul la un proces echitabil, principiu fundamental al preeminenței dreptului într-o societate democratică. Curtea Europeană a subliniat necesitatea unei interpretări extensive a acestui articol, aplicabil și în materie contravențională. Așa cum în materie penală nu este suficientă întocmirea actului de sesizare pentru a justifica condamnarea, ci este necesară probarea acuzației, aceeași exigență se impune și în materia contravențională.

Agentul constatator a indicat că faptele ar fi fost comise „în perioada anilor 2024–2025”, fără a concretiza data sau împrejurările exacte ale săvârșirii acestora. Or, în cadrul unui proces contravențional, învinuirea trebuie să fie clară și precisă, inclusiv sub aspectul timpului comiterii faptei.

Conform redacției anterioare a Codului contravențional aplicabile în prima jumătate a anului 2024, art. 30 alin. (2) prevedea termenul general de prescripție de un an, iar alin. (5) stabilea că termenul curge de la data săvârșirii contravenției până la data rămânerii definitive a hotărârii.

Prin omiterea indicării exacte a timpului comiterii faptei, agentul constatator a lipsit contravenienta de posibilitatea de a invoca eventual depășirea termenului de prescripție. Această garanție derivă atât din art. 6 CEDO, cât și din art. 378 alin. (1) Cod contravențional, care obligă autoritatea competentă să asigure părților deplina exercitare a drepturilor procesuale.

În procesul-verbal se menționează că ar fi fost comise „mai multe acte samavolnice”. În acest context, este necesar de precizat că Danșina Emilia este proprietara terenului cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,157 ha, situat în r-nul Strășeni, sat Cojușna, str. Chișinăului.

În imediata vecinătate se află terenul cu nr. cadastral 8015306.694, cu suprafața de 0,1225 ha, aflat în proprietatea soților Colesnic.

Din planul cadastral întocmit de OCT *****, filiala ÎS „Cadastru”, rezultă că pe terenul cu nr. ***** există o construcție identificată sub lit. *****, care depășește limitele hotarului și se extinde pe terenul vecin nr.*****

Prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 4r-6037/22 din 14.03.2023 a fost menținută hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, din 20.10.2022, prin care Danșina Emilia a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 179 Cod contravențional, procesul fiind încetat din motivul expirării termenului de prescripție, dar dispunându-se demolarea construcției neautorizate edificate cu depășirea liniei de delimitare a terenurilor.

Din punct de vedere tehnic, presupusa inundare ar putea viza doar beciul construcției neautorizate identificate sub lit. *****, care se extinde pe terenul soților Colesnic. Or, această construcție urma să fie demolată conform hotărârii judecătorești, iar neexecutarea demolării se datorează exclusiv lipsei mijloacelor financiare ale Primăriei Cojușna. Nu se poate pretinde existența unui prejudiciu asupra unui bun ce urmează a fi demolat.

Toate aceste dubii și lipsa probatoriului trebuie interpretate în favoarea contravenientei, conform principiului in dubio pro reo, cu încetarea procesului contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional.

Potrivit art. 445 alin. (1) Cod contravențional, neconsemnarea în procesul-verbal a mențiunilor privind circumstanțele comiterii și încadrarea juridică a faptei, precum și data comiterii acesteia, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

În speță, în procesul-verbal din 13.11.2025 nu este indicat timpul concret al comiterii faptei, fiind menționată doar perioada 2024–2025, formulare care nu individualizează presupusa contravenție. De asemenea, lipsesc descrierea concretă a circumstanțelor și încadrarea juridică exactă a faptei.

Mai mult, noțiunea de „samavolnicie” presupune exercitarea arbitrară a unui drept efectiv sau presupus, cu încălcarea ordinii stabilite de lege. Agentul constatator nu a indicat care drept ar fi fost exercitat arbitrar de Mariana Colesnic și care normă legală concretă ar fi fost încălcată.

Având în vedere toate aceste argumente, se constată întrunirea condițiilor pentru declararea nulității procesului-verbal seria nr. 7655 7581 7742 7226 din 13.11.2025, în temeiul art. 445 Cod contravenți

Examinând materialele procesului contravenţional, audiind poziția participanților la proces, instanţa de judecată ajunge la concluzia că vinovăţia lui Colesnic Mariana în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 335 Cod contravenţional nu a fost demonstrată, procesul contravențional urmează a fi încetat, din considerentele expuse infra.

În conformitate cu prevederile art. 8 Cod contravențional prevede că persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform art. 10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Din prevederile art. 7 Cod contravențional rezultă că persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință a fost dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În acord cu prevederile art. 10 din Codul contravenţional, constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform art. 374 alin. (2) și (21) Cod contravențional procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției.

Potrivit art. 375 alin. (1)-(3) Cod contravențional persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Așadar, potrivit art. 442 alin.(1) Cod contravențional procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Procesul verbal de constatare a contravenţiei a fost întocmit la 13 noiembrie 2025, in prezența persoanei, la caz Colesnic Mariana, fapt relevat prin semnăturile persoanei privind aducerea la cunoștință a drepturilor și obligațiilor. Deși procedural actul este emis cu respectarea prevederilor art.443 din Codul contravențional, procesul verbal nu este lovit de nulitate absolută.

Potrivit art. 425 alin. (1)-(2), (5)-(6) Cod contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod. Nu pot fi admise ca probe datele care au fost obținute prin încălcarea esențială a drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător.

După această clarificare, instanţa de judecată relevă că potrivit art. 458 alin. (1) Cod contravenţional examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În accepțiunea reglementărilor contravenționale în vigoare, stabilirea vinovăției unei persoane pentru comiterea unei fapte contravenționale nu se realizează prin presupuneri, intuiții sau simple afirmații ale părții vătămate, ci exclusiv în baza unui probatoriu administrat legal, complet și verificabil, acumulat în faza constatării faptei și supus ulterior cercetării judiciare nemijlocite.

În această logică normativă, vinovăția nu este o concluzie „probabilă”, ci un rezultat al demonstrației, iar demonstrația se sprijină pe probe pertinente, concludente și utile, obținute în

modul stabilit de Codul contravențional, apte să confirme existența faptei, autorul, legătura cauzală și forma vinovăției, în limite care să excludă dubiile rezonabile.

Instanța reține că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența persoanei și nu este lovit de nulitate absolută sub aspect formal, valabilitatea formală a actului nu echivalează cu temeinicia acuzației și nu dispensează agentul constatator de obligația fundamentală de a proba fapta imputată printr-un ansamblu probator suficient și verificabil.

Procesul-verbal este un act de constatare și de sesizare, nu un titlu de vinovăție.

Or, în cauză, instanța constată că probatoriul reținut de agentul constatator este vădit insuficient și, mai grav, este construit în mod impropriu pentru a susține o acuzație de samavolnicie în sensul art. 335 Cod contravențional, acuzație care presupune, ca element constitutiv, exercitarea arbitrară a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de lege, ceea ce impune, inevitabil, concretizarea actului arbitrar, identificarea dreptului pretins exercitat, indicarea ordinii legale încălcate, stabilirea circumstanțelor factice determinate în timp și spațiu și susținerea acestora prin probe obiective.

Instanța reține că răspunderea contravențională poate fi angajată numai în condițiile în care sunt întrunite cumulativ toate elementele constitutive ale contravenției imputate, iar acestea sunt dovedite prin probe pertinente, concludente și utile, administrate legal, într-un cadru care să înlăture orice dubiu rezonabil asupra existenței faptei, autorului și vinovăției.

În speță, deși contravenientei i s-a imputat comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional, instanța constată că nu a fost demonstrată componența contravenției în integralitatea sa, fiind absente elemente esențiale ale tipicității, iar cele afirmate nu sunt susținute probator.

Contravenția de samavolnicie, în sensul art. 335, nu sancționează orice neînțelegere între vecini, orice stare conflictuală sau orice bănuială privind un prejudiciu, ci un comportament juridic specific: exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus, prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Prin urmare, această contravenție are un conținut juridic mai complex decât o simplă faptă de „deranj” sau „prejudiciere” și reclamă, pentru existența sa, stabilirea unor componente obligatorii care trebuie să se regăsească atât în descrierea faptei, cât și în probatoriul administrat.

Este necesară identificarea unui drept efectiv sau presupus pe care făptuitorul pretinde că îl exercită și care, potrivit ipotezei acuzării, ar fi fost realizat pe cale de fapt, în afara ordinii legale.

Este necesară stabilirea caracterului arbitrar al exercitării acelui drept și, corelativ, indicarea ordinii stabilite de legislație care ar fi fost încălcată, adică a regulii, obligației ori interdicției concrete pe care făptuitorul ar fi eludat-o prin conduita sa.

Este necesară determinarea elementului material al faptei, adică descrierea concretă a acțiunii sau inacțiunii imputate, individualizată în timp și spațiu, cu indicarea împrejurărilor de comitere și a modalității de săvârșire, astfel încât acuzația să fie verificabilă, iar dreptul la apărare să fie efectiv.

Este necesară stabilirea legăturii de cauzalitate dintre conduita imputată și consecința invocată, atunci când se pretinde o vătămare sau un rezultat material.

Este necesară stabilirea vinovăției sub forma intenției sau imprudenței, în raport cu natura faptei și cu conduita concretă imputată, vinovăție care nu se poate deduce automat din existența unui conflict între părți.

În cauza dedusă judecății, procesul-verbal nu indică niciun drept efectiv sau presupus

exercitat de contravenientă, nu descrie ce „drept” ar fi urmărit aceasta să-și realizeze prin pretinsa „îndreptare” a apelor sau prin pretinsa „aruncare” a deșeurilor și nu explică de ce aceste conduite ar reprezenta exercitarea arbitrară a unui drept și nu, eventual, o problemă tehnică, o defecțiune, o infiltrație, o împrejurare naturală ori un litigiu civil de vecinătate.

În aceeași ordine, procesul-verbal nu indică ordinea stabilită de legislație care ar fi fost încălcată, nu concretizează regula legală eludată și nu argumentează în ce constă „arbitrarul” conduitei imputate, limitându-se la calificări generale.

Mai mult, imputarea este formulată generic, prin indicarea unei perioade largi „2024–2025” și prin sintagme de tipul „mai multe acte”, fără delimitarea episoadelor, fără individualizarea vreunei date și fără descrierea concretă a împrejurărilor, ceea ce face imposibilă verificarea elementului material al faptei și transformă acuzația într-un text vag, incompatibil cu exigențele unui proces echitabil și cu standardul de precizie necesar în materie contravențională.

Instanța reține că în ședința de judecată au fost cercetate înscrisurile anexate de agentul constatator, inclusiv încheiere, raport, plângere, planșe fotografice cu anumite inscripții, precum și un proces-verbal de audiere din care rezultă că persoana în privința căreia a fost pornită procedura a comunicat despre efectuarea unor lucrări în gospodărie și despre existența unui conflict generat de multiple adresări la poliție.

De asemenea, au fost prezentate și examinate copii ale unor hotărâri/decizii judecătorești și acte de natură cadastrală, cereri și planșe fotografice suplimentare cu diverse înscrisuri.

Cu toate acestea, examinarea nemijlocită a probelor relevă o carență probatorie structurală: probele nu stabilesc în mod cert și verificabil nici existența faptei contravenționale imputate, nici autorul, nici modalitatea concretă de săvârșire, nici locul precis al pretinsei fapte și nici timpul comiterii acesteia.

Instanța constată că planșele fotografice anexate nu permit identificarea obiectivă și verificabilă a locului faptei.

Fotografiile nu sunt însoțite de coordonate, repere topografice, schițe de amplasament, acte de cercetare la fața locului ori alte elemente de individualizare care să permită instanței să concluzioneze că imaginile surprind anume gospodăria părții vătămate, anume beciul invocat, anume zona presupusei evacuări de ape și, mai ales, că respectivele imagini sunt realizate în contextul temporal relevant acuzației.

Nu se indică în mod clar cine a efectuat fotografiile, când au fost efectuate, în ce condiții, dacă reflectă o stare de fapt continuă ori un incident punctual, dacă există un raport de constatare la fața locului care să coreleze imaginile cu realitatea obiectivă și cu obiectul imputării.

În lipsa acestor elemente minime, planșele fotografice rămân simple imagini fără valoare demonstrativă suficientă, neputând susține o acuzație contravențională care, prin natura sa, reclamă certitudine factuală, nu aproximări.

Instanța constată, de asemenea, că nu există probe tehnice sau obiective care să demonstreze proveniența apei invocate, traseul ei, punctul de origine, legătura cu o eventuală instalație de canalizare aparținând persoanei învinuite ori existența unei acțiuni intenționate de „îndreptare” a apelor în beciul părții vătămate.

Nu există un proces-verbal de cercetare la fața locului care să descrie starea instalațiilor, amplasarea țevilor, direcția scurgerii, urmele materiale, mirosul, consistența, depunerile ori orice element obiectiv verificabil.

Nu există constatări tehnico-științifice, constatări tehnice, expertize ori rapoarte ale

organelor competente care să confirme o intervenție oficială promptă prin care să fi fost fixată starea de fapt într-un moment apropiat de pretinsul incident.

În asemenea condiții, acuzația privind „îndreptarea apei de canalizare” rămâne la nivelul unei ipoteze susținute de partea vătămată, fără suport probator independent, iar lipsa legăturii de cauzalitate este evidentă, întrucât nu a fost demonstrată originea și traseul apei și nici intervenția imputabilă contravenientei.

Tot astfel, pentru ipoteza „aruncării deșeurilor”, nu există nicio probă directă: nu s-au ridicat obiecte, nu s-a documentat locul, nu s-au identificat urme, nu s-au stabilit martori, nu există înregistrări, iar fotografiile anexate nu sunt apte să demonstreze autorul și actul concret al aruncării, ceea ce conduce la absența elementului material și a legăturii cu persoana imputată.

Instanța subliniază că în ședința de judecată s-a constatat existența unei relații de rudenie și conflict între părți, partea vătămată Danșina Emilia fiind soacra contravenientei Colesnic Mariana, iar relațiile dintre acestea fiind ostile și persistente.

Această împrejurare nu exonerează pe nimeni de răspundere, însă determină, în mod obligatoriu, o exigență sporită a organului constatator în administrarea probelor, întrucât în conflictele familiale și de vecinătate riscul acuzațiilor subiective, al interpretărilor partizane și al instrumentalizării organelor de drept este, în mod realist, ridicat.

Într-o asemenea conjunctură, agentul constatator era dator nu să confirme versiunea unei părți, ci să o verifice prin probe independente, obiective și incontestabile, tocmai pentru a elimina dubiile rezonabile și pentru a proteja procesul contravențional de alunecarea într-un mecanism de validare a unui conflict personal.

Or, din materialele cauzei reiese că agentul constatator s-a limitat, în esență, la preluarea declarațiilor părții vătămate și la anexarea unor materiale care nu fixează obiectiv locul, timpul, originea și mecanismul pretinsei fapte, fără a suplini aceste lipsuri prin măsuri procesuale efective și adecvate, cum ar fi cercetarea la fața locului, fixarea urmelor, verificări tehnice, identificarea și audierea martorilor, ridicarea înregistrărilor video ori administrarea unor constatări tehnico-științifice.

Instanța reține în mod critic și faptul că, deși anterior a existat o soluție de refuz ori încetare a cercetării materialului, care a fost anulată de instanța de judecată, ceea ce impunea în mod logic reluarea verificărilor cu administrarea unor probe suplimentare, agentul constatator nu a întreprins măsuri procesuale suplimentare apte să remedieze carențele constatate anterior, ci s-a rezumat, practic, la emiterea procesului-verbal contravențional, fără a întări acuzația cu probe noi, obiective și convingătoare.

Într-un asemenea context, actul de constatare nu apare ca rezultat al unei anchete contravenționale efective, ci ca o formalizare tardivă a unei acuzații, lipsită de suportul probatoriu cerut de lege.

În materie contravențională, prezumpțiile de autenticitate, veridicitate și legalitate ale procesului-verbal nu sunt absolute și nu operează ca o substituire a obligației de a proba acuzația.

Ele pot justifica un punct de plecare, nu pot constitui punctul de sosire.

Atunci când procesul-verbal nu este susținut de probe obiective, iar materialul probator nu permite instanței să identifice locul, timpul și mecanismul faptei, prezumția de nevinovăție își produce efectele integrale, iar dubiile care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea persoanei vizate, conform principiului *in dubio pro reo*.

Prin urmare, constatând că nu a fost probat faptul comiterii contravenției imputate și că nu sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 335 Cod

contravențional, instanța reține că nu este demonstrată componența contravenției de samavolnicie, întrucât nu este identificat dreptul pretins exercitat, nu este descrisă încălcarea ordinii stabilite de legislație, nu este determinată în timp și spațiu fapta concretă, nu este demonstrată legătura de cauzalitate și nu este probată vinovăția contravenientei.

În aceste condiții, procesul contravențional urmează a fi încetat pentru lipsa faptului contravenției în sens juridic demonstrat, dubiile probatorii rămase, imposibil de înlăturat în limitele materialului administrat, profitând contravenientei.

În temeiul celor expuse, conducându-se de prevederile art. 395, 441, 458, 460, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

A înceta procesul contravenţional pornit în privinţa lui Colesnic Mariana în baza procesului verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 316741 din 13.11.2025, în temeiul art. 335 Cod contravenţional, din lipsa faptei contravenţiei.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile de la comunicare, prin intermediul Judecătoriei Strășeni, sediul central.

Președinte de ședință
Judecător **Iana Talmaci**